°म् Adv. Hem. Par. 1,319.

*सांकथिक Adj. = संकथायां साधुः.

सांकथ्य n. *Unterhaltung* Kâraka 6,12. Kâraṇḍ. 15,8. 50,15. 53,17. 19. 56,1. Vgl. धर्म°.

सांकरिक Adj. *aus einer Vermischung der Kasten hervorgegangen, in einer unebenbürtigen Ehe erzeugt.*

सांकर्य n. 1) *Vermischung, Vermengung* Bhâvapr. 1,130. — 2) *Verworrenheit* Njâjam. 2,1,26. Comm. zu 9,2,23.

सांकर्यखण्डन n. und सांकर्यवाद् m. Titel von Werken.

*सांकल Adj. von संकल.

सांकल्पिक Adj. (f. ई) *auf einer Willensbestimmung —, auf der Phantasie beruhend, daraus hervorgegangen* Çaṁk. zu Bâdar. 3,2,5. fgg.

सांकाशिन n. *allgemeines Sichtbarsein* Âpast. Çr. 11,7,10. 9,10. 10,14. Instr. so v. a. *geradezu.*

सांकाश्य N. pr. 1) m. eines Mannes. — 2) f. (आ) n. einer Stadt 231,24. 25. Divjâvad. 150,22. 401,21.

*सांकाश्यक Adj. (f. °श्यिका) *aus* Sâṁkâçja *stammend, dort wohnend.*

*सांकुचि m. *ein best. Wasserthier* Bhâvapr. 2,5. Auch *°ची f. Vgl. शङ्कुचि.

*सांकुचित Adj. *aus* Saṁkukita *stammend.*

*सांकूटिन n. *allgemeines* — (?).

सांकृत 1) Adj. *dem* Saṁkṛti *eigen, von ihm stammend.* — 2) f. ई f. zu सांकृत्य.

सांकृति m. Patron. von Saṁkṛti Âpast. Çr. 5, 10,11. Auch Pl.

सांकृतीपुत्र m. N. pr. eines Lehrers.

सांकृत्य m. Patron. von संकृति. Auch Pl.

सांकृत्यायन 1) m. Patron. von सांकृत्य. — 2) f. ई N. pr. einer Pravrâǵikâ.

सांकेतिक Adj. *auf Verabredung beruhend, verabredet, unter einander abgemacht.*

सांकेत्य n. *Uebereinkommen, Verabredung,* insbes. *mit einem Geliebten.*

सांक्रन्दनि m. Indra's *Sohn,* Patron. des Affen Vâlin Mahâvîrak. 89,5.

सांक्रामिक Adj. *auf Andere übergehend.*

सांक्षेपिक Adj. *in Kürze ausgedrückt, kurz gefasst.*

सांख्य 1) Adj. *den grammatischen Numerus betreffend.* — 2) m. *a) ein Mann, der das pro und contra genau erwägt* (Kâraka 1,13) und *ein Anhänger der aufzählenden philosophischen Methode,* d. i. *der* Sâṁkhja-*Lehre.* — *b)* N. pr. eines Mannes MBh. 13,150,45. — 3) n. *die auf der genauen Erwägung des pro und contra beruhende Lehre* oder *die aufzählende philosophische Methode,* d. i. *die auf* Kapila *zurückgeführte* Sâṁkhja-*Lehre.*

सांख्यकारिका f., °भाष्य n., सांख्यकौमुदी f., सांख्यक्रमदीपिका f., सांख्यचन्द्रिका f. (Bühler, Rep. No. 375), सांख्यतत्त्वकौमुदी f., °व्याख्या f. (Burnell, T.), °तत्त्वप्रदीप (Pandit IX), °तत्त्वविभाकर m., °तत्त्वविलास m. und सांख्यतरंग m. Titel von Werken.

सांख्यपुरुष m. *die Weltseele im* Sâmkhja Çiç. 14,19.

सांख्यप्रवचन n., °भाष्य n. und सांख्यमत n. (Opp. Cat. 1) Titel von Werken.

सांख्यमय Adj. (f. ई) *aus der* Sâṁkhja-*Lehre bestehend.*

सांख्ययोग 1) m. *ein Anhänger des* Sâṁkhja *und des* Joga als N. pr. eines Ṛshi. Nach der v. l. N. pr. zweier Ṛshi. — 2) m. *der sogenannte theistische* Sâṁkhjajoga Çaṁk. zu Bâdar. 2,2,37. — 3) n. *das* Sâṁkhja *und der* Joga.

सांख्ययोगदीपिका f. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

सांख्ययोगवत् Adj. *mit dem* Sâṁkhja *und* Joga *vertraut.*

सांख्ययोगवादिन् m. *ein Anhänger des theistischen* Sâṁkhjajoga Çaṁk. zu Bâdar. 2,2,38.

सांख्यवृत्ति f., °वृत्तिप्रकाश m., °वृत्तिसार, सांख्यसप्तति f. (Opp. Cat. 1), सांख्यसार, °सारविवेक m., सांख्यसिद्धान्त m., सांख्यसूत्र n., °सूत्रप्रक्षेपिका f., °सूत्रविवरण n., °सूत्रवृत्ति f. und °सूत्रवृत्तिसार Titel von Werken.

सांख्याचार्य m. Bein. Vishṇu's Vishṇus. 98,86.

सांख्यायन m. 1) N. pr. eines Lehrers. — 2) Pl. *seine Schule.* — Vgl. शाङ्खायन.

सांख्यायनगृह्य n., सांख्यायनतत्त्व n. (Opp. Cat. 1), सांख्यायनब्राह्मण n. und सांख्यायनसूत्र n. Titel von Werken.

सांख्यार्थतत्त्वप्रदीपिका f., सांख्यार्थसंख्यायिक und सांख्यालंकार m. Titel von Werken.

साङ् und सांङ् Adj. 1) *mit seinen Gliedern.* — 2) *mit einem Körper versehen.* — 3) *mit allen seinen Theilen, — Anhängen* (insbes. *den zum* Veda *gehörigen*) 72,20. — 4) *vollständig.* — 5) *beendigt, abgeschlossen.*

साङ्ग्लानि Adv. *mit erschöpften Gliedern, mit erschöpftem Körper* Spr. 1637.

सांगतिक m. *ein alter Bekannter* Vasishṭha 8,8. M. 3,103 = Vishṇus. 67,35.

सांगत्य m. *das Zusammenkommen —, Verkehr mit* (सह).

*सांगम m. = संगम.

सांगमन m. Patron. des Agni anaçnant (in der सभा).

सांगमिल्ल Adj. als Bez. einer Art von Sand.

साङ्गरेवस् m. N. pr. MBh. 1,2046 fehlerhaft für शार्ङ्गरव.

साङ्गलक्षण n. v. l. für काङ्गलक्षण.

साङ्गुष्ठ 1) Adj. *sammt dem Daumen.* — 2) *f. आ *Abrus precatorius.*

साङ्गोपाङ्ग Adj. *nebst den* Aṁga *und* Upâṁga (die Veda) MBh. 3,64,17.

साङ्गोपाङ्गोपनिषद् Adj. *nebst den* Aṁga, Upâṁga *und den* Upanishad (der Dhanurveda) R. 1, 55,16.

सांग्रहणी Adj. (f. ई) *auf Besitzergreifung bezüglich.*

*सांग्रहसूत्रिक m. = संग्रहसूत्रमधीते वेद वा.

*सांग्रहिक Adj. = संग्रहे साधुः und संग्रहमधीते वेद वा.

*सांग्राम Adj. von संग्राम. — MBh. 3,15867 fehlerhaft für संग्राम.

सांग्रामजित्य n. *Sieg im Kampfe.*

सांग्रामिक Adj. (f. ई) *auf Kampf bezüglich.* रथ m. *Kriegswagen,* मृत्यु m. *Tod in der Schlacht,* वित्त n. *Kriegsbeute* Gaut. Nom. abstr. °त्व n.

सांग्राहिक Adj. *hemmend, stopfend* Kâraka 1,2. 6,10. 8,10. Einmal सांग्राह्क. Vgl. सांग्रहिक.

*सांघटिक Adj. = संघटमधीते वेद वा.

*सांघट्टिक Adj. = संघट्टमधीते वेद वा.

*सांघाटिका f. 1) *Paar.* — 2) *Kupplerin.* — 3) *Trapa bispinosa.*

*सांघात Adj. = संघाते दीयते oder — कार्यम्.

सांघातिक 1) Adj. *zu einer Gruppe gehörig.* — 2) n. in der Astrologie *das 16te Mondhaus nach dem* Ǵanmarkṣha Varâh. Jogaj. 9,1. 10. 16.

सांघात्य n. = संघात्य, संघात्य.

सांघिक Adj. (f. ई) *zur Mönchsgemeinde in Beziehung stehend, kirchlich* Kâraṇḍ. 97,1. fgg.

°साच् s. 2. °सच्.

सांचय Adj. *vereint* Çat. Br. 3,4,1,7. Vgl. पृष्टि° (Nachtr. 6) und रात्रि°.

साचार Adj. *wohlgesittet.*

1. साचि Adv. *quer, schräg, seitwärts, von der Seite her.* साचिस्मित n. Bhâm. V. 2,79.

2. साचि Adj. *begleitend.* Vgl. कंससाचि.

साचिन् in सव्य°.

*साचिवाटिका f. *eine weiss blühende* Punarnavâ.

साचिव्य n. *das Amt eines Begleiters, Hülfe, Beistand;* insbes. *das Amt eines fürstlichen Beistandes, Ministeramt.*

साचिव्याक्षेप m. in der Rhetorik *eine Erklärung, dass man mit Etwas nicht einverstanden sei, obgleich man dieses zu begünstigen scheint.* Beispiel Spr. 2078.